

[Pia Kjærsgaard]

kan vi jo bare konstatere, at de seks ikkesocialistiske partier har stemt sammen i denne sag. Så jeg tror, at S og SF får svært ved at finde flertal imod. Men der vil nok ske det, at Socialdemokratiet om et par år erkender virkeligheden verden og dropper deres dårlige idé.

I det kommende folketingsår er det tvingende nødvendigt at arbejde målrettet på at få Danmark ud af det uføre, som skiftende regeringer har bragt vores land i. Der forestår til efteråret forhandlinger om en lang række væsentlige politiske emner: dagpengereform, socialreform og muligvis skattereform, der afgørende vil berøre folks dagligdag.

Hvad angår et af disse områder, nemlig dagpengeforhandlingerne, mener Fremskridtspartiet, at en alt for stor del af befolkningen modtager dagpenge, og derfor må Folketinget simpelt hen gøre en kraftanstrengelse for at få flere i arbejde. Alle partier er nok enige om, at arbejdsløsheden er det væsentlige problem, som vi bør se at få afhjulpnet mest muligt, og så må vi begynde at gøre noget ved det.

Det gøres bl.a. ved at lette virksomhedernes forhold yderligere, og på det område vil Fremskridtspartiet igen komme med en række forslag. Samtidig skal det sikres, at folk ikke uberegtiget modtager dagpenge; derfor skal kontrollen naturligvis være i orden.

Der er efter Fremskridtspartiets opfattelse en stor gruppe i befolkningen, der får alt for lidt, og det er folkepensionisterne. Vi ønsker, at folkepensionisterne får en månedlig pension på 5.400 kr. uanset ægtestand eller formue. Det er en skandale, at samfundet behandler de ældre så uværdigt, som tilfældet er. Vore pensionister har i årevis slidt og slæbt og betalt tårnhøje skatter til et samfund, der nu vender dem ryggen. Det er uanstændigt, at et flertal herinde har beskåret pensionisternes boligtilskud, varmehjælp og mulighed for hjemmehjælp. Det er så rystende asocialt, at man skulle tro, det var umuligt. Fremskridtspartiet har naturligvis fra starten afvist forringelser over for vore ældre medborgere, og det vil vi fortsætte med at gøre.

Et andet afgørende element i efterårets forhandlinger bliver finanslovsforslaget for 1993. Fremskridtspartiet vil allerede nu på det kraftigste opfordre finansministeren til for en gangs skyld at fremsætte et forslag uden underskud på bundlinien. Det er ikke rigtigt over

for skatteyderne og de kommende generationer, at der år efter år og endda under en borgerlig regering fremsættes finanslovsforslag med drønende underskud.

Da vi i 1982 fik en borgerlig statsminister, var det med optimistiske udtalelser om, at nu skulle underskuddet væk, og nu skulle det være dejligt og lettere at være dansker. Desværre er ingen af delene blevet opfyldt. Der er stadig underskud på finansloven, og de 300.000 ledige og vore pensionister synes vel næppe, det er så dejligt at være dansker, som statsministeren skulle mene.

Når det drejer sig om finansloven for 1993, opfordrer Fremskridtspartiet endnu en gang til, at regeringen bruger det ikkesocialistiske flertal, som man hver gang fra regeringens side, når der er meningsmålinger, glæder sig over stadig væk er intakt. Jamen så brug det dog; det findes jo her i Folketinget, og det vil formentlig også findes efter næste valg, men det bliver alt for sjældent brugt. Der er ikke nogen grund til, at Socialdemokratiet år efter år skal have lov til at sætte tommetykke fodaftryk på finansloven med det resultat, at underskuddene galoperer derudad.

Fremskridtspartiet vil naturligvis være til at få i tale om en ansvarlig finanslov, men vi vil selvfølgelig ikke sidde som finansministerens gidsler i et mummiespil, hvor det hele alligevel ender med, at regeringen ikke tør foretage sig noget som helst uden om Socialdemokratiet. Det er ikke reelt.

Fremskridtspartiet ønsker ikke en alt eller intet-politik. Men hvis vi skal sidde med ved bordet – for nu at bruge en sætning, som er brugt meget her på det sidste – vil vi naturligvis også have indflydelse på resultatet. Vi er godt klar over, at vi med vore 12 mandater i øjeblikket selvfølgelig ikke kan få hele vores politik gennemført, selv om vi gerne ville, men vi vil naturligvis have indflydelse. Det er derfor, det er så nødvendigt, at det ikkesocialistiske flertal står sammen og får gennemført så meget, som vi kan blive enige om, af den ikke-socialistiske politik.

Det er et væsentligt led i Fremskridtspartiets politik, at der i de kommende år skal sælges og privatiseres meget, og der er jo stadig væk utrolig mange områder at tage fat på, f.eks. privatisering af Statens Bilinspektion, Retsinformation, en række politimæssige opgaver,